

د دویمې ژبې په زده کولو کې راپېښېدونکې ستونزې او مسلي
(یوه څېړنه)

PROBLEMS AND ISSUES IN LEARNING OF SECOND LANGUAGE

¹Dr. Shukriya Qadir ² Farkhanda

ABSTRACT

Pashto is an ancient language. The importance of which is acknowledged. This language has maintained its existence for thousands of years and it is a clear proof of the strong foundations of this language. At different times non-native speakers have tried to learn Pashto but they have had great difficulty in learning it. Especially after 9/11, its importance increased globally. As a result, many people came to the field to learn this language as a second language. But they faced many difficulties and problems in learning it. This article highlights all the difficulties and problems that a non-native speakers may have in learning Pashto as a second language.

Keywords: ancient, non-native speakers, secondary language, importance.

¹ Assistant Professor, Department of Pashtu, Abdul Wali Khan University, Peshawar

² PhD scholar, Pashtu Academy, University of Peshawar

ژبه په انساني اعضاء كښي ډېر اهم او مهم عضو دے. ددې په ذريعه هر بنياد د خپل مافي الضمير اظهار كوي. دا نطق يا گويائي هغه ارزښتناكه آله ده چې بنياد ته يې د خناورو نه يو لوه امتياز بخښلې دے. د اردو ژبې نامتو ليكوال خليل صديقي د ډاكټر محي الدين په حواله ليكي

" ژبه دهغه حرکتونو او اشارو نامه ده كوم چې د بنياد د خيالاتو او احساساتو نه جوړيږي. دې كښي د ټولو نه زيات دنطق قوت شامل وي. دغه حرکتونو او اشارو باندې بل بنياد هم پوهيږي او هغه چې نې كله هم وغواړي نو دغسې كولي شي." ۱

دپښتو ژبې او ادب ستره ليكواله ډاكټر بشري' اكرام د ژبې په ترڅ كښي اظهار خيال په دے ډول كوي.

" ژبه انسان ته د الله تعالي' د طرف نه يوه خصوصي تحفه ده. ژبه هر ځاي موجود ده. زمونږ په سوچونو، خوبونو، دعاگانو زمونږ په تعلقونو او زمونږ په رسمونو رواجونو ټولو كښي ژبه موجود ده. دا علم خزانه ده ، د سوچ ذريعه ده. د ژبې په ذريعه مونږ علم د يو نه بل ته او بل نه بل ته منتقل كوو." ۲

ژبه د بنياد د خيالاتو د اظهار او بيان موثره او معتبره ذريعه او وسيله ده - دغسې ژبه د خبرو رسولو يو داسې جوړښت او نظام دے چې انسان يې كاروي — په دې كښي ددې خبرې ، اشارې ، نڅښي نڅښاني او ليك شامل دے. انسان ته په قران كښي اشرف المخلوقات ونيلي شوه دے — او د ټولنپوهني استادان يې د سماجي حېوان په نامه يادوي ، خو د عقل لرلو په سبب او خبرو كولو په برکت حېوان ناطق بللے شي او هم دغه عقل او پوهي په كانياتو د واكمنۍ جوگه گرځولے دے -

دسحر گل كتوزي د ليك تر مخه

"د انساني تهذيب له پرمختگ نه ډېر، پخوا كله چې انسان خبرې نه شوې كولي نو د اشارو ، بې ترتيبه اوازونو او صوتي غبرونو په ذريعه به يې يو بل د خپلو خيالاتو نه خبرول خو چې انساني ژوند ترقي شروع كړه نو ورو ورو يې دلفظونو او غبرونو استعمال هم زده كړو - دغه لفظونه او غبرونه د ترتيب او سمون د مرحلې نه تېرېدل تېرېدل او اخير دا چې د خيالاتو ، احساساتو او افكارو د څرگندولو له پاره يوه خوندوره طريقه او وسيله په وجود كښي راغله - دغه طريقه او وسيله ژبه بللے شي." ۳

پروفېسر داور خان داود د ژبې په حواله د خپلو خيالاتو څرگندونه داسې كوي

"د ژبپوهانو په خيال انسان دخپل تخليق په ابتداء كښي د خپل خواؤشا مرغېو او خناورو د اوازونو پخپله هم داسې اوازونه ويستل زده كړل ، هم دغه يې د خپلو خيالاتو او احساساتو د اظهار او بيان دپاره تر څه مودې استعمالول - وروستو بيا هم دا اوازونه د ژبې ابتداء وگرځېده - هر كله چې د نړۍ بېلو بېلو قبيلو چې د يو بل نه لري اوبيلي دي - د خپلو خيالاتو د اظهار دپاره جدا جدا اوازونه ټاكلي وو - په دې وجه د دوي ژبې هم په بېله بېله لار روانې شوې - دا شان په زرگونو ژبې او لهجې جوړې شوې اوس پكښي ډېرې ختمې شوې او لږې ډېرې پاتې شوې دي." ۴

دلته دا خبره كول هم ځانے لري چې انسان او حېوان په اوازونو كښي ډېر غټ توپير دے — قران كښي د الله پاك ارشاد دے -

"خلق الانسان 0 علم البيان 0" (۵)

ترجمه (انسان مي پيدا كړو او ورته مي بيان وښودلو) -

د كتاب ژبپوهنه له رويه

" ژبه صرف انساني خاصه ده. د انسان نه بغير بل ذې روح له الله تعالي' د ژبې يا د گويائي طاقت نه دي وركړے- او نه نطق اعضاء وركړي دي ، ژبه يو ډېر پيچيده نظام هم دے چې صرف انسانانو سره تعلق لري." ۶

"دا په انسان د الله لويه پيرزونه ده چې ده ته يې د گويائي د آلي يعني ژبې سره سره عقل شعور هم وربخښلے دے. د انسان د ترتوري په سر كښي دوه اواز پيدا كونكي داسې پردې لگېدلې دي چې دهغې په ذريعه غږ يا اواز په جدا جدا شكلونو كښي بهر ته راوځي. دغه نه بلكي ددې نه علاوه الله تعالي' بنياد ته د نور داسې صوتي آلات وركړي دي لكه غاښونه ، اورى ، شونډې، ژبه او پوزه چې دغه د نورو سا لرونكو نه په فرق او ښانسته دي. دغه ټول آلات په خپل خپل ځاي په اواز يا غږ پيدا كولو كښي برخه اخلي خو بنيادي كردار پكښي

ژبه لوبوي. اخلي. د پوهانو د وينا تر مخه ټكې يا حرف د اواز يو هينت او حالت دے. اود
حرف نه لفظونه په وجود كېني راځي. هم دغه لفظونه وي ژبه دي تري جوړېږي. " ۷

د ژبې په حواله مختلف پوهانو مختلفي نظريې وړاندې كړي دي ستر عالم ابن حېني په ژبه كېني د
صوتي علامتونو نظريې قائل دے - د دغه په خيال هر اواز په خپل ذات كېني يوه ټاكلي معني لري. په دي لړ كېني
دغه په خپل كتاب "الخصائص" كېني په تفصيل سره بحث كړے دے. په دي لړ كېني مشهور يورپي ژبپوهان
ساسير خپله نظريه داسي څرگندوي -

"د يو لفظ اواز په خپل ځاني اهم نه دے بلكې هغه دصوتي توپير په وجه اهميت لري چې
زمونږ ورسره د نورو ټكو نه سېوا پېژندگلي كېږي او هم دي كېني معني پته وي" ۸

په نړۍ كېني دهر يو قام او اولس ځانله ځانله ژبه ده، چې ددغه قام تشخص پري قائم وي او د هغوي د
پېژندگلو باعث وي. او هغوي پري د ژوندانه ضرورتونه ترسره كوي — ددي نه علاوه ژبه د يو قام هاغه وسيله
وي چې د هغوي د كلتور، تاريخ، روايات، تمدن او تهذيب، رسم ورواج ائاته پري انينده نسلونو ته منتقل كېږي
- د بلوچستان د سيمي تكره ليكوال عارف تبسم په دي اړه خپله راني په دے ډول بيانوي

"د يو قام د پېژندگلو ترټولو لويه نخبه ژبه ده. ژبه د انسانانو ترميان د ورځني ژوند
د اړيكو په اړه ډېر زيات ارزښت لري. ژبه هغه ذريعه ده چې هم انسان د خپلو جذباتو
او احساساتو بشپړه اظهار پري كوي - يو قام د كلتور هر اړخ ژوند ساتي او خوندي
كوي تاريخ گواه دے چې هره ژبه ورکه شوې ده نو د هغه ژبې څېښتن قام او د هغه
واړه كلتور (ثقافت) هم ورک شوه دے ولي چې ژبه يو تورے ويونكي قام رسمونه
رواجونه او شناخت ژوندي ساتي، په حقيقت كېني ژبه صرف د نورو مجموعه نه وي
بلكې هر يو تورے په خپل ځانے باندي يو قدر دے او هغه قدر د هغه قام د كلتور برخه
گرځېدلي وي" ۹

په عمومي توگه ژبه دوه قسمونه لري. يو بنيادي ژبه يا مورني ژبه، او دويم
ثانوي ژبه يا دويمه ژبه Second language.

بنيادي ژبه چې مورني ژبه ورته ونيلي شي او دويمه ژبه چې ثانوي ژبې څېښت لري - په انگرېزي كېني مورني
ژبې ته په لنډو كېني First language يعني L1 او ثانوي ژبې ته 2nd Language يعني L2 وائي -

لكه څنگه چې وړاندې ذكر وكړے شو چې د ژبې د ټولو نه مهم اړخ دا دے چې ژبه مونږ دنورو ټولو مخلوقاتو نه
بېلوي. هم دا رازد ژبې يو لوه او متاثر كن كار دا دے چې ددي زده كړه په نفسياتي او علمي دواړو ډوله د انسان
د ترقي سوب گرځي. هم له دي كبله بنيادم اول هغه ژبه زده كوي دكومې سره چې دهغه په وړوكوالي كېني واسطه
راغلي وي. دغي ته مورني ژبه ونيلي شيو بيا هغه نورې ژبې زده كوي خودغه ژبې دورومبي ژبې نه مختلف وي. دغه
اختلاف په څو ډوله وي. د مثال په توگه

- ورومبي ژبه مورني ژبه وي او دويمه ژبه دمقامي خلقو سره د ارتباط نه زده كولي شي.
- ورومبي ژبه جبلتي وي، چې د پيدا كېدو سره سمه پيل كېږي او راتلونكي تجربې نې پخلے كوي، ددي
په پرتله دويمه ژبه د يو كس ذاتي انتخاب وي.
- دمورني ژبې نعم البدل نشته، داد يو كس پيدائشي حق وي. د دويمي ژبې يو شمېر نعم البدل كېدي
شي. او يو كس په گڼو ژبو كېني ځانله د زده كړي د پاره انتخاب كوله شي.
- دمورني ژبې د زده كړي عمل ډېر گړندے او تېز وي، ددي په مقابله كېني د دويمي ژبې د زده كولو
عمل ډېر رو وي.
- مورني ژبه پېرزونه ده او دويمه ژبه اکتساب دے. مورني ژبه په شپږ كاله كېني په بشپړه توگه زده
كېدي شي. ولي د دويمي ژبې په ډول د زده كړي دعوي 'څوك نه شي كولي.
- د مورني ژبې زده كړه په فطري ډول حاصلېږي او هېڅ قسمه لارښودنه نه غواړي. د دويمي ژبې دپاره
لارښودنه ضروري وي په دي چې ددي زده كړه په فطري ډول نه وي.
- مورني ژبه د يو بنيادم د امروزه ژونديوه فطري برخه وي او دويمه ژبه د يو انسان د ژوند يو نوے
اړخ وي.
- دمورني ژبې زده كړي ته دشعوري زيار ضرورت نه وي، دا يو لاشعوري عمل وي، او دويمه ژبه
دمسلسل كوشش او شعوري زيار په نتيجه كېني مخي ته راځي. ۱۰

مورني ژبه: Primary language

L1 خو ډېره په اساني سره زده كېږي - د دي زده كړي د مور په غېږ كېني كېږي نو ځكه ورته مورني
ژبه وائي - د خپل كور او ماحول نه زده كېږي - د سکول، مکتب، کالج يا د بلي کومي ادارې ضرورت ورته نه
وي — په کوڅو كېني د وړو سره د لوبو نه زده كېږي په دي كېني هېڅ رنگه زيار ته ضرورت نه وي — يا

ماشوم د ستونزو سره نه مخ کيږي — د مورني ژبي زده کړې په غېر روايتي توگه کيږي — ورومبي ژبه د بنيادم مورني ژبه وي. د دويمې ژبې د زده کړې دارومدار د مورني ژبې په رغونه وي. که د مورني ژبې ساخت دويمې ژبې ته ورته وي نو بياني زده کړه اسانه هم وي او تېزه هم وي. ځکه چې د مورني ژبې او دويمې ژبې په يو بل ډېر جوت اثر وي. بلکې دغه اثر په دويمه ژبه د ورومبي يا مورني ژبې نه زيات وي. ۱۱

ارواښاد پروفېسر ډاکټر محمد اعظم صېب ليکي -

"په مورني ژبه کښې وينا او زده کړه د فطرت د کتاب اولنې سبق دے او دا د نړۍ د هرې ژوندۍ او مهذبې سيمې د اوسېدونکي انساني حق دے چې هغې ته په خپلې مورني ژبه کښې د ليک لوست او علم پوهې د حاصلولو موقعې په لاس ورشي ۱۲

ثانوي يا دويمه ژبه: Secondary language or L2

د سيکنډ لېنگويج يا پردې ژبې د زده کړې دپاره د پوهنځاي، بنونځاي يا د بلې کومې ادارې ضرورت وي - چې هلته د استاد په رهنمايي کښې کښې ژبه زده کړي، دغې عمل دپاره د کلاس، کتاب، قلم او د کاغذ نه علاوه ماحول هم پکار وي - د بلې ژبې د زده کولو دپاره د ټولو نه لږه استاد ضرورت يا احتياج او حاجت دے، کله چې انسان ته ضرورت پېښ شي نو هغه بيا مجبور شي چې دويمه ژبه زده کړي. او هم دا وجه ده چې دا ډېر محنت او کوشش غواړي - مطلب د دې زده کړې په روايتي توگه کيږي -

اوس که يو سرے غېر اهل زبان دے او هغه سپکډ يا دويمه ژبه زده کوي نو هغه د گڼ شمېر ستونزو او مسلو سره مخ کيږي او بيا چې پښتو زده کوي نو يو شمېر ستونزې ورته مخې ته راځي — که په دې حقله په ستونزو نظر ولرو نو دا لاندینې غټې غټې ستونزې مخې ته راځي -

د ماحول يا چاپېرچل ستونزه:

لکه څنگه چې د نور تعليم او تعلم دپاره ديو ځانگړي ماحول او چاپېرچل ضرورت وي، چې زده کوونکي پکښې په ارام سره خپلې زده کړې تر سره کوي. هم دغه د يوې ژبې د زده کولو په سلسله کښې د ماحول لږه لاس وي. که يو زده کوونکي د اهل زبانو يوښه ماحول ميسر وي نو هغه به ډېر زر او په لږه موده کښې خپل مرام تر لاسه کړي. او که هغه ته سم او صحي ماحول په لاس ورته شي نو نتيجه به ئې بيا اپوټه وي. هغه به د ستونزو سره مخ کيږي او دمتعلقه دژبې په زده کولو کښې به ناکامه کيږي.

دپښتو پټي يعني حروف تهجي مسله:

الفبي يا حروف تهجي انسان د اوزونو دپاره د علامتونو په توگه استعمالوي - دغه جوړ کړي شوي علامتونه هر يو د ټاکلي اواز ترجماني کوي — دا پښتو ژبې کمال دے چې پښتو چې پښتو کښې څومره الفبا دي دومره ئې اوازونه دي - ځکه مونږ ونيلي شو چې دا يوه صوتي ژبه ده په دې وجه ځکه د يوې ژبې الفبا ته صوتي علامت، صوتي اشارې يا د اوزونو مطالعه هم وائي — د انگرېزي او اردو الفبا د پښتو نه ډېر کم دي — دې کښې څلور د فارسي، دري د سنسکرت يا هندي او يوولس د عربي شامل دي - ټول څلور څلوېښت جوړيږي په دې وجه گران پرپوځي - " ۱۳

د ذخيره الفاظو کموت ستونزه:

د دويمې ژبې د زده کړې دپاره يو ضروري څيز د الفاظو ذخيره ده. چونکې د هرې ژبې د ذخيره الفاظ جدا جدا وي — ځکه نو د خيال د څرگندولو دپاره د يو کس سره د الفاظو ذخيره بي کچه ضروري ده، په دې چې د زده کوونکي سره د الفاظو يو شمېر مواد موجود وي — نو هغه به د خپل مافي الضمير اظهارکولي شي. خو دلته دا خبره د يادونې وړ ده چې الفاظ يادول ځانله يوه لويه مسله ده او په يادولو ئې يو کس د ډېرو مسلو سره مخ کيږي، دې سلسله کښې يو کس ته د لغتونو، د کتاب، استاد، لانيبرېرې، ضرورت پېښيږي کوم چې د زده کوونکي ته ستونزې راپيدا کوي او ژبې په زده کولو کښې کښې ورته خنډ جوړيږي.

د تلفظ يا ادانيگي ستونزه:

اکثر اهل زبان نالوستي خصوصاً " او لوستي عموماً " د خپلې ژبې د الفاظو په ادانيگي کښې ډېرې غلطۍ کوي نوښکاره خبره ده چې د دويمې يا پردې ژبې د لفظونو ادا کول خو لادېر گران وي — په دغه لړ کښې که يو سرے ډېر محنت هم اوکړي ولي د تلفظ سمه ادانيگي نه شي کولي. — مونږ پښتانه چې د انگرېزي يا د اردو څه خاص ټکي ادا کوو نو اردو يا انگرېزي ويونکي په مونږ پورې ټوکي کوي - د يوې ژبې په صحي توگه ادانيگي خو اهل زبان کولې شي، يو غېر اهل زبان ليکل خو به ټيک اوکړي خو ادانيگي کښې به ورته ضرور مسئله وي - بيا د پښتو د ټکو ادانيگي خو ډېر کړاو او محنت غواړي - ددې نه علاوه د روانۍ يعني (Fluency) عنصر د يوې

ژبي د وينادپاره ډېر ضروري دے — دغه عنصر د بلي ژبي د ونيلو د ډېر رياض نه پس په يو کس کبني راتلي شي،
خومره خومره چي يو کس په باقاعدگي سره دغه ژبه وائي دومره دومره به ئي په وينا کبني رواني راخي

د لهجي يا گړدود مسله:

ژبپوهان وائي چي هر دري ميله پس د يوي ژبي لهجي بدليري - يو تکه يو خائے کبني يو شان وي او
بل خائے بل شان وي — د شمالي او جنوبي پښتونخوا په لهجو کبني واضح توپير دے — عن تر دي چي په يو کلي
کبني خو خپلونه اباد وي د ټولو په وينا کبني خه نه خه توپير ښکاري او بيا د علاقو توپير خو ډېر زيات وي -
ډاکټر عبدالله جان عابد ليکي -

"ماښين نه زبانون کي ايک خاصيت يه بهه بتائي هے که ان کے لهجون ميں فرق ہوتا
هے اس اصول کي بنياد پر پشتو کے بهي کئ لهجے هين، بلکه ہر قبيلے کا لهجہ دوسرے قبيلے
کے لهجے سے مختلف هے ليکن قندھاري او يوسفزي دو لهجے ايسے هين جو ان تمام لهجون
کي نمائندگي کرتے هين۔" ۱۴

قندھاري لهجه:

يه لهجه صوبه سرحد کے جنوبي علاقوں اور بلوچستان کے پشتون علاقوں ميں رايچ
هے۔ اس کے علاوہ يه جنوبي افغانستان ميں بولي جانے والي زبان کي بهي نمائندگي کرتا
هے۔ اس لهجے کو جنوبي لهجه بهي کهاجاتا هے۔ اور بعض اوقات خټک لهجه بهي کهاجاتا هے۔"
۱۵

يوسفزي لهجه:

يه دوسرا بڑا لهجه جسے متعقدين يوسفزي لهجه اور متاخرين پشاور ي لهجے کهتے
هين۔ کچه ماښين لسانيات اسے شمالي لهجه بهي کهتے هين۔ يه لهجه صوبه سرحد کے شمالي
علاقوں کے علاوہ افغانستان کے بعض علاقوں ميں بولا جاتا هے۔" ۱۶

لهجون کا فرق:

ماښين نه پشتو زبان ان کے دو لهجون قندھاري لهجه اور يوسفزي لهجه کي تقسيم
دراصل بعض اوزوں کي مخصوص ادائگي کے فرق کے پيش نظر کي هے " ۱۷

وجاحت کيلئے مندرجه ذيل الفاظ ملاحظه هون۔

قندھاري لهجه	يوسفزي لهجه
غوژ	غوړ
کوډ	کوړ
اوش	اوښ
چادر	خادر
چوکيدار	خوکيدار
وريژي	وريړي
پشه	پښه" ۱۸

د پښتو محاورې مسلي

محاوره د يوي ژبي د فصاحت او بلاغت ښکاره بېلگه وي ، ددي په استعمال سره د يوي ژبي په بيان کبني
جامعيت راخي ، هم دا وجه ده چي د دويمي ژبي په زده کړه کبني د محاورې استعمال ته ډېره پاملرنه پکار ده. اهل
زبان دپاره د محاورې په مفاهيم پوهيدل خه مسله نه وي خو غير اهل زبان چي بله ژبه زده کوي نوهغه د يوي
لوني ستونزي سره مخ کيږي خکه چي محاوره د اسم او فعل نه جوړښت بيامومي ، داسي چي اسم او فعل په يو

ځاے راشي او په مجازي معنو کښې استعمال شي. دغه مجازي معنو باندې پوهېدل اصل کښې ستونزې راپيدا کوي

چې کله کله پرې اهل زبان هم نه پوهيږي — ولې په غېر شعوري طور ئې په خبرو کښې استعمالوي وي . د ارواښاد پروفېسر داور خان داود دليکنې په رڼا کښې

"محاورة يو عربي الاصل لفظ دے چې د فارسي په لاره پښتو ته راغله دے . په پښتو کښې ددې دپاره مترادف او متبادل لفظ نشته د افغانستان پوهانو د دې دپاره د "گړنې" اصطلاح وضع کړې ده" ۱۹

وراندې ليکي

دا دوه جوت اړخونه لري ، يو حقيقي او بل مجازي . تر څو چې څوک د دې په حقيقي معنو نه وي پوهه شوي په مجازي معنو ئې نه پوهيږي . ۲۰

هم په دغه مقاله کښې لږ مخکښې وائي

اوس د پښتو ژبې زده کوونکې دپاره گرانه په دې وجه ده چې "محاورة سيمه ايزه معنه هم لري او يوه محاورة په يوه سيمه کښې يوه او په بله سيمه کښې بله معني لري" ۲۱ -

د پښتو گرامر ستونزه:

څنگه چې د پښتو الفبا ، تلفظ او لهجې گرانې دي هم دغه رنگه ئې گرامر هم گران دے ، سرے ژبه هله زده کولې شي چې د هغې ژبې په گرانېم خان پوهه کړي .

"گرامر د يوې ژبې هغه بنيادي اصولو او ضابطو ته وائي چې د هغې په ذريعه د هغې ژبې ونيل ، ليکل او لوستل د غلطېو نه محفوظ شي . په لنډو ټکپو کښې د يوې ژبې د صحيح استعمال دپاره وضع کړې شوو، قاعدو او طريقو ته گرامر وائي" ۲۲

لکه څنگه چې د انساني بدن بېلابېل اجزاء دي هم دغه رنگ د ژبې خپل اندامونه دي چې په انگرېزي کښې ورته (Parts of Speech) ونيلې شي . د مثال په ډول Noun اسم ، pronoun اسم ضمير ، Verb فعل ، Adverb متعلق فعل ، Adjective اسم صفت ، Prepositions ، حرف جار ، Conjunctions ، حرف عطف ، Interjection

حرف ندا ، هم ددې شيانو په ذريعه د جملو رغونه په وجود کښې راځي. چې په انگرېزي ورته Sentence structure يعني د جملې ساخت ونيلې شي. دغه ساخت د اکثرو ژبو په يو رنگ نه وي بلکې د مختلفو ژبو ساخت د يو بل نه جدا جدا وي. دلته د پښتو او انگرېزي ژبو د جملو د ساخت يو مثال وړاندې کووم.

She writes an essay.

انگرېزي کښې ددې جملې ساخت څه دا رنگي دے S+ V+O

يعني اول Subject بيا verb دے او په اخر کښې object دے

خو په پښتو کښې ددې جملې جوړښت داسې دے - چې

هغه يو مضمون ليکي .

دلته هم ددغې جملې ترتيب داسې جوړيږي . S +O+V

چې اول subject راځي بيا Object او په اخر کښې verb راځي.

دا ځانته يوه بله ستونزه ده چې ډېره مسله پيدا کوي، د يوې ژبې گرانېم زده کول او په هغې پوهېدل ډېره گنجلکه خبره ده څنگه چې دا د يوې ژبې د اصولو، قاعدو او ضابطو سانېس دے -

پښتو کښې د ژبني اوزونو مسله :

غو پوهنه ديو ويونکي د ارتباط عمل په ښه کولو کښې ډېر اهم کردار ادا کوي، ددې په وجه پټې د ټولو تورو او نورو ټکو صحي پکارونې ته لار جوړيږي. که داسې نه وي نو بيا به د

ویناوال سره دموادو د کموت نه علاوه په خپرواترو او اوازکښي اب تاب کمه هم راځي.

۲۳

په اصطلاح کښي غږ پوهنه د گرائيمر هغه علم ده چې د يوي خاص ژبي د اوازونو مطالعه پکښي کيږي — په حقيقت کښي دا يوه ژبه کښي د استعمالپدونکيو اوازونو د نظام مطالعه ده چې د ډېره حده ماهر اصوات سره اړه لري، — په دې لړ کښي بله اهمه اصطلاح (Phoneme) هم ترنظره ساتل پکار دي چې د اوازونو مجموعي ته وائي. بيا د اوازونو په لحاظ د حرفونو درې مشهور او څرگند قسمونه دي چې د هرې ژبي بنيادي تيگه گڼلې شي.

1. حرکتيز ټکي	Vowel
2. ولاړ ټکي	Consonants
3. غبرگ حرکتيز ټکي	Diphthongs ۲۴

د ژبي د زده کولو دپاره ددې علم نه خان خبرول او په دې پوهېدل لازمه خبره ده کوم چې خانله يو دقيق کار ده.

د ليکدود يا رسم الخط ستونزه :

رسم الخط د يوي ژبي ليک دود ته وئيلي کيږي. د هرې ژبي د ليکدود جدا جدا وي. چې د متعلقه ژبي خلق پري په اسانه پوهيږي. او لکه څنگه چې د يوي ژبي د زده کولو دپاره وئيلو او لوستلونه بغير کار نه کيږي نوهم دغه شان ئي د زده کولو په لړ کښي د ليکلو زده کول هم لازمي وي — دغه شان د پښتو د وئيلو، لوستلو سره سره ليکل ئي هم ضروري دي. خو دلته دا خبره د يادوني وړ ده چې د پښتو ليکل د يو اهل زبان دپاره ډېر گران دي او يو شمير ستونزي لري نو د غير اهل زبان دپاره خو لا ډېرې بلها مسلي لري. ځکه چې د "پښتو رسم الخط په نسخ کښي د عربي رسم الخط ده او بڼکاره خبره ده چې دغه صوتياتو ته ډېر ورته ده — او هم دا وجه ده چې پښتو يو شمير عربي توري او اوازونه مفعن کړي دي ولي د حبراني خبره دا ده پښتانه ددغه مفعن شوو الفاظو ادائیکي بيا هم پخپل طرز کوي. د مثال په ډول

پښتو	عربي
ه	ح
س	ث
	ذ ض ظ
	پاره
	ز
	پاره
	ت

يوه خبره دا هم ده، چې ځني هم اواز صوته ټکي داسي هم وي چې هغه په هره ژبه کښي شتون لري، دغه الفاظ بېلا بېل مفاهيم لري ولي داد غږپوهني اصول دي چې ليک به ارومرو په اواز پسې ځي په مفهوم او مطلب پسې نه ځي — ددې نه علاوه بعضي لفظونه خو ډېرې معني هم لري. مطلب داچې د ليک دود د يوي ژبي سره ډېر ژور تعلق وي — د الله تعالي فرمانيږي دي —

"زما په دې قلمدان او د خطاطانو په ليک قسم وي" — ۲۵

ددې بره بحث په نتيجه کښي مونږ وئيلي شو چې د يوي ژبي د زده کولو په عمل کښي دليک او ژبي تعلق دنوک او د وري ده. هر هغه څوک چې هره ژبه زده کوي نو د هغې ليک به ارومرو زده کوي —

د دلچسپي کشاله

لکه څنگه چې د هر فن يا هنر زده کړه شوق او دلچسپي ته اړتيا لري. چې ددغې په بنياد هغه متعلقه کار يا هنر په اسانه زده کوي. هم دغه شان که يو بنياد ديو سېکنډ لېنگويچ په زده کولو کښي دلچسپي لري نو هغه به ئي په زده کولو کښي ددومره دقت سره نه مخ کيږي. په مقابل د هغه کس چې هغه ئي د زده کولو سره شوق او دلچسپي نه لري. ځکه نو که څوک پښتو د يو سېکنډ لېنگويچ په توگه زده کول غواړي او هغه پکښي دلچسپي نه اخلي نو دا به د هغه دپاره يوه لويه ستونزه رامخ ته کوي. چې هغه دې گڼي پښتو زده کړي.

د وسائلو دکموت شخړه :

د هر لوه او وړوکی کار سر ته رسول د وسائلو پامته دار وي. ځکه چې د وسائلو نه بغير يو کار هم په اعلي طريقه سرته نه رسي. دويمه ژبه زده کول هم يو لوه کار ده. دا هم وسائلو غواړي، او په دې لړ کښي دا لويه ستونزه ده. ځکه نو که څوک د وسائلو د کموت سره مخ وي — يا په معاشي توگه کمزوري وي نو هغه ددويمې ژبي په زده کولو کښي دغه مسله ځنډ جوړېده شي، دغه رنگ د ژبي د زده کولو دپاره دکتابتون،

دکتایونو ضرورت وي — د متعلقه ژبې د ژپوهانو سره د ارتباط او اړیکو ضرورت وي، ددې سره سره د نېټ او کمپوټر او د نورو جدیدو آلاتو ضرورت هم راځي — ښکاره خبره ده که یو کس د یوې ژبې د زده کولو په ترڅ کې دغه سهولتونه نه لري او هغه سره دغه وسائل نه وي نو خامخا به مسلو سره مخ کېږي. او دویمه ژبه به نه شي زده کولای.

د عمر ستونزه

د ژبې د زده کړې دپاره دا یو اهم توکې ده. خصوصاً د دویمې ژبې د زده کړې په لړ کې عمر ډېر جوت کردار لري. که یو ماشوم د شپږ کالو په عمر کېنې ټوله مورنۍ ژبه زده کولې شي نو هغه په دغه عمر کېنې دویمه ژبه هم ښه زده کولې شي. بیا چې عمر څومره زیاتېږي نو د دویمې ژبې په زده کړه کېنې مسلي راپیدا کېږي. د شخصیت مسله دمورنۍ ژبې په زده کولو سره د یو ماشوم په شخصیت دومره اثر نه پرېوځي ولې د دویمې ژبې په زده کولو سره د هغه په شخصیت ژور اثر پرېوځي. ځکه چې هره ژبه دیو خاص کلتور سره اړه لري او ددغې کلتور نېغ په نېغه اثرات په زده کونکي راځي.

د ترغیب د دویمې ژبې د زده کړې دپاره ترغیب یو زړه پوری توکې ده. که یو زده کونکي ته په ښه طریقه د دویمې ژبې د زده کړې ترغیب ورکړی شي نو هغه ډېر په تیزی سره د زده کړې په عمل کېنې بریالۍ کېږي شي. او که هغه ته په بې خونده طریقه د دویمې ژبې د زده کړې رغبت ورکړی شي نو هغه به ترې زړه تورې شي.

ددې بره اوږد بحث په نتیجه کېنې مونږ دا ونیلي شو چې کوم کس د دویمې ژبې د زده کړې شوق لري نو هغه ته دغه بره ستونزوپه نظر کېنې نیول پکار دي. ځکه چې په دغه عمل کېنې هغه ذکر شوي ستونزې اومسلي مخې ته راتلې شي، چې هغه ورته په ذهني توگه خان تیار او چمتو ساتي.

حوالی

- ۱: خليل صديقي ، زبان کیا ہے ، بيڪسن گلگشت ملتان ، ۲۰۰۱ء ، ۱۴ مخ
- ۲: بشري' اكرام ، ڊاڪٽر ، ژبپوهنه ، پښتو اڪيڊمي پيښور يونيورسٽي ، ۲۰۱۸ء ،
۲۷ مخ ۳: سحر ڪتوزي ، سحرگل ، پښتو ادب پوهنه ، يونيورسٽي پبلشرز قصه
خوانی بازار پيښور ، جنوري ۲۰۱۶ء ، مخ ۴۲۷
- ۴: داؤد خان داؤد خان ، پښتو ڪښي ژبني اوازونه ، مشموله دري مياشتيني
تاتره ، جدون پرنٽنگ پريس خيبر بازار پيښور ، اڪٽوبر - دسمبر ۲۰۰۵ء ، مخ ۲۰
- ۵: ۵: القرآن ، سوره الرحمن ، ۳ ، ۴ آيات
- ۶: ژبپوهنه از ڊاڪٽر بشري' اكرام ، ۴۰
- ۷: هم دغه اثر ، مخونه ۲۰ ، ۲۱
- ۸: <https://wac.colostate.edu/docs/sound/chapter4>
- ۹: مشموله عارف تيسم ، مقاله ، ژبه ، قدرونه او گلوبلا اېزپشن مشموله دري
مياشتيني تاتره ، جدون پرنٽنگ پريس خيبر بازار پيښور ، اڪٽوبر - دسمبر
۲۰۰۵ء ، مخ ۶۴
- ۱۰: <https://www.basic-concept.com/c/difference-between-first-language-second-language>
- ۱۱: <https://www.basic-concept.com/c/difference-between-first-language-second-language>
- ۱۲: اعظم ، اعظم محمد ، دمورنو ژبو عالمي ورځ ، پښتو او پښتانه مشموله ،
دري مياشتيني تاتره ، جدون پرنٽنگ پريس خيبر بازار پيښور ، اڪٽوبر -
دسمبر ۲۰۰۵ء ، مخ ۶
- ۱۳: داؤد خان داؤد خان ، پښتو ڪښي ژبني اوازونه ، مشموله دري مياشتيني
تاتره ، جدون پرنٽنگ پريس خيبر بازار پيښور ، اڪٽوبر - دسمبر ۲۰۰۵ء ، مخ ۲۴
- ۱۴: عابد عبدالله جان ، ڊاڪٽر ، پښتو زبان و ادب کي مختصر تاريخ ، يونيورسٽي
پبلشرز افغان مارڪيٽ ، قصه خوانی بازار پشاور ، اووم چاپ ، مارچ ۲۰۱۵ء ،
مخ ۲۸
- ۱۵: هم دغه اثر ، مخ ۲۸
- ۱۶: هم دغه اثر ، مخ ۲۹
- ۱۷: هم دغه اثر ، مخ ۲۹
- ۱۸: هم دغه اثر ، مخ ۳۰
- ۱۹: داؤد خان داؤد خان ، د پښتو محاوره ، مشموله دري مياشتيني تاتره ، جدون
پرنٽنگ پريس خيبر بازار پيښور ، مارچ ۲۰۱۱ء ، مخ ۴۳
- ۲۰: هم دغه اثر ، مخ ۲۴
- ۲۱: هم دغه اثر ، مخ ۴۴
- ۲۲: سحر ڪتوزي ، سحرگل ، پښتو ادب پوهنه ، يونيورسٽي پبلشرز قصه خوانی
بازار پيښور ، جنوري ۲۰۱۶ء ، مخ ۳۷
- ۲۳: <https://www.managementstudyguide.com/phonetics-and-homophones>
- ۲۴: داؤد خان داؤد خان ، د پښتو اوازونه ، مشموله دري مياشتيني تاتره ، جدون
پرنٽنگ پريس خيبر بازار پيښور ، اڪٽوبر - دسمبر ۲۰۰۵ء ، مخ ۱۹
- ۲۵: هم دغه اثر ، مخونه ۲۲ ، ۲۳